

Motion till riksdagen 2016/17:53

av **Fredrik Eriksson och Jonas Millard (båda SD)**

med anledning av framst. 2015/16:RS7 Ny ersättningslag och lag om stöd till partigrupperna

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att riksdagsstyrelsen i samarbete med berörda parter ska arbeta fram ett förslag till arbetsbeskrivning med tillhörande ersättningstrappa för ledamöterna och tillkännager detta för riksdagsstyrelsen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avslå riksdagsstyrelsens förslag att antalet arbetsplatser och stödet till utrikes resor, språkutbildning och de politiska sekreterarna ska beslutas av Riksdagsförvaltningen och tillkännager detta för riksdagsstyrelsen.

Motivering

Ersättningen till riksdagsledamöter saknar i dag erforderlig koppling till faktisk arbetsinsats. Som exempel kan nämnas att en politisk vilde som över huvud taget inte har någon närvaro uppbär lika mycket ersättning som hårt arbetande utskottsledamöter. Samtidigt kan konstateras att riksdagen redan har identifierat och i någon utsträckning försökt adressera att vissa uppdrag kan medföra mer arbete än andra, genom att extra arvode utgår till ordförande och vice ordförande i utskotten, EU-nämndens ledamöter samt en del andra tillkommande uppdrag som en riksdagsledamot kan tänkas ha. Denna differentiering är emellertid tämligen rudimentär och tar ingen eller begränsad hänsyn till respektive ledamots totala arbetsinsats i riksdagens tjänst. Här finns sålunda utrymme för utveckling och förfining. Ett sådant arbete torde dock te sig i det närmaste ogörligt så länge man inte har någon adekvat utgångspunkt att mäta mot.

I anslutning till att någon påbörjar ett arbete brukar vederbörande erhålla en arbetsbeskrivning, vilken just beskriver vilket arbete personen i fråga förväntas utföra. Detta underlättar inte enbart arbetstagarens introduktion utan utgör även ett förhållandevis objektivt instrument att mäta vederbörandes insats mot. Det blir även

tydligt för omgivningen, vare sig det är arbetskamrater eller uppdragsgivare, vad som kan vara rimligt att begära av personen ifråga. För riksdagsledamöter saknas emellertid något motsvarande, till men för såväl ledamoten själv som de betalande och ansvarsutkrävande väljarna.

Vi menar således att någon form av standardiserad arbetsbeskrivning för riksdagsledamöter bör upprättas, för att underlätta för både ledamoten och väljarna att mäta och värdera varje enskild ledamots arbetsinsats på ett godtagbart sätt. Att sedan arbetet kan skilja sig markant från utskott till utskott torde i sammanhanget inte vara något större problem, då en arbetsbeskrivning kan ta höjd för att det krävs olika insats och arbete i de olika utskotten. Det finns t.ex. redan i dag tillgång till historiska mätdata över hur många timmar respektive utskott sammanträder samt omfattning på ärenden som bereds och handläggs i kammaren m.m. Med dylik statistik som utgångspunkt skulle sålunda även en mer, mätt utifrån ett grundarvode, rättvisande ersättningstrappa kunna utformas, där den förväntade totala omfattningen på respektive ledamots samlade uppdrag utgör grund för vederbörandes ersättning. Skulle det sedan visa sig gå att allvarligt ifrågasätta huruvida ledamoten ifråga lever upp till stadgade förväntningar borde ersättningsbeloppet jämkas nedåt i motsvarande grad.

Vi motionerar därför om att riksdagsstyrelsen i samarbete med andra berörda parter, såsom Riksdagens arvodesnämnd, utarbetar en standardiserad arbetsbeskrivning för respektive uppdrag kopplat till riksdagsarbetet samt återkommer med förslag på hur ersättningen till ledamöter bättre kan spegla faktisk arbetsinsats. Den härigenom upparbetade informationen kan sedermera även utgöra värdefulla underlag för partiernas interna uppföljning och väljarnas ansvarsutkrävande.

Vad gäller antalet arbetsplatser, stödet för utrikes resor, språkutbildning och till de politiska sekreterarna vill vi framhålla att stödet till partierna är en demokratisk institution av stor vikt för partiernas arbete som inte ska kunna påverkas av tillfälliga förändringar i övrigt eller vid ändrade majoritetsförhållanden. En lagreglering innebär vidare transparens, öppenhet och insyn och en tröghet som bidrar till reglernas hållbarhet och förutsebarhet. Det torde även ha viss betydelse för den breda allmänhetens förtroende för det politiska systemet att dylika frågor avgörs i lag av de folkvalda och inte på myndighetsnivå. Riksdagsstyrelsens invändning att tillämpningsföreskrift som besluts av riksdagsstyrelsen som har föreskriftsrätten på området i övrigt saknas därför relevans i sammanhanget och förslaget skall därför avslås i den delen.

Fredrik Eriksson (SD)

Jonas Millard (SD)